

Bilag I.

Ekstraudskrift af forhandlingsprotokollen for landsrådets møde i Godthåb i sommeren 1954.

Dagsordenens punkt 16.

FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRINGER I LOV OM RETTENS PLEJE I GRØNLAND (ADM. FRIHEDSBERØVELSE, FADER- SKABSSAGER M. M.).

(Forslaget optaget som bilag V.).

Formanden henviste til det trykte forslag, som var udsendt fra ministeriet. Inden man gik over til at behandle de enkelte punkter, spurgte formanden, om nogen havde noget at bemærke til forslaget i sin helhed.

Peter Egede udtalte følgende:

Den grønlandske retsplejelov har nu virket i et stykke tid, og vi har lagt mærke til, at den sikkert trænger til fornyelse på en række punkter. Derfor er jeg også glad for, at vi nu får den forelagt til drøftelse. Jeg synes bare, at man ikke kan nøjes med at drøfte de forslag, som er forelagt af ministeriet. Jeg tror, man må tage hele loven op til revision.

Det kan imidlertid ikke lade sig gøre her, men vi kan gøre noget andet. Vi kan bede sagkundskaben om at hjælpe os. Og det kan ikke være noget nyt. Både ægteskabsloven og kriminalloven har en bestemmelse om, at de kan tages op til revision, når der er gået et stykke tid. Det samme synes jeg, burde ske med retsplejeloven. Det ville være ulykkeligt, om denne lov fik lejlighed til at gå videre i en praksis, som måske er forkert; derved ville man komme ud i et uføre, som ville være vanskeligt at ændre bagefter.

Nu må man ikke tro, at jeg laver blæst i et glas vand. En retsplejelov er lige så vigtig som en kriminallov eller en ægteskabslov, for det er den, der bestemmer, hvordan de andre love skal være.

Jeg foreslår derfor, at vi anmoder om, at retsplejeloven må få følgende tilføjelse:

„Retsplejeloven skal inden den 1. januar 1956 optages til revision. Revisionsforslaget skal være ledsaget af en på regelmæssige undersøgelser grundet beretning om, hvorledes loven har virket.“

Denne tilføjelse svarer til bestemmelserne i ægteskabsloven og kriminalloven.

Det er imidlertid ikke nok. Vi har lagt mærke til, at selve den måde, retsvæsenet er organiseret på heroppe, ikke er helt hensigtsmæssigt.

Kredsdommerne, kan man sige, er helt overbebyrdede. De skal passe deres almindelige arbejde for handelen, skibsværfterne eller administrationen, og de har for meget at gøre. Ja, det er sommetider svært overhovedet at få retterne til at træde sammen. Samtidig har landsretten ikke ret meget med de egentlige retssager at gøre. Den udsender cirkulærer og vejleder kredsdommerne. Ja, i virkeligheden er det således, at landsdommeren sidder og siger til kredsdommeren, hvorledes han skal afgøre sagerne.

Det, synes jeg, er urimeligt. Det var bedre, at landsdommeren selv afgjorde sagerne, selv om han må have en anden til hjælp. Jeg tror ikke, at det ville blive dyrere, og jeg tror, at det ville blive bedre og hurtigere.

Jeg foreslår derfor, at man vender tilbage til den tankegang, som også var fremme i grønlandskommissionen — jeg tror, at det var N. O. Christensen, der fremsatte ideen — at landsdommeren bliver forvandlet til en underretsdommer med en dommerfuldmægtig, og at disse to behandler alle sager, der giver anledning til egentlig retstvist. Kredsdommerne skal kun behandle de sager, som er ganske klare og ligetil, og som ikke kan give dem besvær-